

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

3. dubna 2014*

„Řízení o předběžné otázce — Energie — Uvádění spotřeby energie na energetických štítcích televizních přijímačů — Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2010 — Povinnosti obchodníků — Televizní přijímač dodaný obchodníkovi bez tohoto štítku před začátkem použitelnosti nařízení — Povinnost obchodníka označit takový televizní přijímač energetickým štítkem od začátku použitelnosti nařízení a dodatečně si štítek obstarat“

Ve věci C-319/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Thüringer Oberlandesgericht (Německo) ze dne 5. června 2013, došlým Soudnímu dvoru dne 11. června 2013, v řízení

Udo Rätzke

proti

S+K Handels GmbH,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, K. Lenaerts (zpravodaj), místopředseda Soudního dvora, J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis a J.-C. Bonichot, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za německou vládu T. Henzem a B. Beutlerem, jako zmocněnci,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyni, ve spolupráci s A. De Stefanem, avvocato dello Stato,
- za Evropskou komisi K. Herrmann a B. Eggers, jako zmocněnkyně,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

* Jednací jazyk: němčina.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 4 písm. a) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2010 ze dne 28. září 2010, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích televizních přijímačů (Úř. věst. L 314, s. 64, dále jen „nařízení v přenesené pravomoci“).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi U. Rätzkem a společností S+K Handels GmbH (dále jen „S+K“), konkurentem U. Rätzkeho v oblasti prodeje elektrických spotřebičů a zejména televizních přijímačů, ohledně žaloby na zdržení se jednání, založené na německém zákonu o nekalé soutěži.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 2010/30/EU

- 3 Bod 19 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU ze dne 19. května 2010 o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku (Úř. věst. L 153, s. 1) zní:

„Komise by měla mít pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie a jiných hlavních zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie během používání a v normalizovaných informacích o výrobku. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni.“

- 4 Bod 25 odůvodnění této směrnice uvádí:

„Členské státy by měly při provádění ustanovení této směrnice usilovat o to, aby se vyhnuly přijímání opatření, která by mohla znamenat zbytečnou administrativní zátěž a obtížně splnitelné povinnosti pro příslušné účastníky trhu, zejména malé a střední podniky.“

- 5 Článek 2 uvedené směrnice, nadepsaný „Definice“, stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

[...]

- g) ‚obchodníkem‘ maloobchodník nebo jiná osoba, která prodává, pronajímá, nabízí ke koupi na splátky nebo předvádí výrobky konečným uživatelům;
- h) ‚dodavatelem‘ výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce v Unii nebo dovozce, uvádějící výrobek na trh nebo do provozu v Unii. Pokud tyto neexistují, považuje se za dodavatele jakákoli fyzická či právnická osoba, která uvádí na trh nebo do provozu v Unii výrobky, na něž se vztahuje tato směrnice;
- i) ‚uvedením na trh‘ první zpřístupnění výrobku na trhu Unie za účelem jeho distribuce nebo používání v Unii za úplaty nebo zdarma a bez ohledu na způsob prodeje;

[...]“

6 Článek 5 téže směrnice, nadepsaný „Povinnosti dodavatelů“, stanoví:

„Členské státy zajistí, že

- a) dodavatelé, kteří uvádějí na trh nebo do provozu výrobky, na které se vztahuje akt v přenesené pravomoci, dodávají energetický štítek a informační list v souladu s touto směrnicí a aktem v přenesené pravomoci;

[...]

- d) pokud jde o označování energetickými štítky a informace o výrobku, dodavatelé dodali obchodníkům potřebné energetické štítky bezplatně.

Aniž je dotčena volba dodávkového systému energetických štítků ze strany dodavatelů, na požádání obchodníků dodají dodavatelé energetické štítky okamžitě;

[...]“

7 Článek 6 směrnice 2010/30, nadepsaný „Povinnosti obchodníků“, stanoví:

„Členské státy zajistí, že

- a) obchodníci řádně viditelným a čitelným způsobem vystavili energetické štítky a poskytli informační list v brožuře týkající se výrobku nebo v jiných podkladech, které jsou k výrobkům přiloženy, když jsou prodávány konečným uživatelům;
- b) kdykoli je výrobek, na něhož se vztahuje akt v přenesené pravomoci, předváděn, jej obchodníci opatřili příslušným energetickým štítkem na dobře viditelném místě uvedeném v příslušném aktu v přenesené pravomoci, a to v odpovídající jazykové verzi.“

8 Článek 10 uvedené směrnice, nadepsaný „Akty v přenesené pravomoci“, v odstavcích 1 až 3 stanoví:

„1. Komise stanoví podrobnosti týkající se energetického štítku a informačního listu akty v přenesené pravomoci v souladu s články 11, 12 a 13 ve vztahu ke každému druhu výrobku v souladu s tímto článkem.

Pokud výrobek splní kritéria uvedená v odstavci 2, vztahuje se na něj akt v přenesené pravomoci v souladu s odstavcem 4.

Ustanovení aktů v přenesené pravomoci týkající se informací o spotřebě energie a jiných hlavních zdrojů během používání uváděných na energetickém štítku a v informačním listu umožní konečným uživatelům, aby se při koupi výrobku na základě větší informovanosti lépe rozhodli, a orgánům dohledu nad trhem, aby si ověřily, zda se výrobky shodují s poskytnutými informacemi.

Pokud akt v přenesené pravomoci uvádí ustanovení týkající se energetické účinnosti výrobku a jeho spotřeby hlavních zdrojů, grafické provedení a obsah energetického štítku zdůrazní energetickou účinnost výrobku.

2. Kritéria uvedená v odstavci 1 jsou tato:

- a) výrobky mají podle posledních dostupných údajů a vzhledem k množství uváděnému na trh Unie významný potenciál k úspoře energie a případně jiných hlavních zdrojů;

- b) u výrobků, které mají rovnocenné použití a jsou dostupné na trhu, existují velké rozdíly v příslušných úrovních funkčnosti;
- c) Komise zohlední příslušné právní předpisy Unie a samoregulaci, např. dobrovolné dohody, u nichž lze předpokládat, že dosáhnou cílů politiky rychleji nebo méně nákladným způsobem než závaznými požadavky;

3. Při vypracování návrhu aktu v přenesené pravomoci Komise:

[...]

- d) stanoví jednu nebo více lhůt pro provedení, případná postupná nebo přechodná opatření nebo období, přičemž zohlední zejména možný dopad na malé a střední podniky nebo na zvláštní skupiny výrobků vyráběných hlavně malými a středními podniky.“

9 Články 11, 12 a 13 směrnice 2010/30 stanoví rámec, v němž jsou akty v přenesené pravomoci přijímány v souladu s čl. 290 odst. 2 SFEU. Článek 11 této směrnice upravuje dobu výkonu přenesené pravomoci Komisi a ukládá jí, aby předložila zprávu o přenesených pravomocích nejpozději šest měsíců před koncem pětiletého období počínaje dnem 19. června 2010. Kromě toho Komisi ukládá, aby Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie neprodleně oznámila přijetí jakéhokoliv aktu v přenesené pravomoci. Článek 12 uvedené směrnice se týká možnosti zrušení přenesené pravomoci a článek 13 téže směrnice postupu vyslovení námitek proti aktům v přenesené pravomoci, který musí Parlament a Rada dodržet.

10 Článek 16 směrnice 2010/30, nadepsaný „Provedení“, v odstavci 1 stanoví:

„Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí do 20. června 2011. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Použijí tyto předpisy ode dne 20. července 2011.

[...]“

11 Článek 18 směrnice, nadepsaný „Vstup v platnost“, stanoví:

„Tato směrnice vstupuje v platnost dnem následujícím po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 5 písm. d), g) a h) se použijí ode dne 31. července 2011.“

Nařízení v přenesené pravomoci

12 Bod 3 odůvodnění nařízení v přenesené pravomoci zní:

„Měly by být stanoveny harmonizované předpisy pro uvádění energetické účinnosti televizních přijímačů a jejich spotřeby energie na energetických štítcích a v normalizovaných informacích o výrobku s cílem vytvořit pobídky pro výrobce ke zlepšování energetické účinnosti televizních přijímačů, povzbudit konečné uživatele k nákupu energeticky úsporných modelů, snížit spotřebu elektrické energie u těchto výrobků a přispět k fungování vnitřního trhu.“

13 Bod 9 odůvodnění tohoto nařízení zní:

„Za účelem podpory výroby energeticky účinných televizních přijímačů by měli mít dodavatelé, kteří chtějí uvést na trh televizní přijímače, které mohou splnit požadavky na vyšší třídy energetické účinnosti, možnost používat energetické štítky s těmito třídami ještě před datem povinného uvádění těchto tříd.“

14 Článek 3 uvedeného nařízení, nadepsaný „Povinnosti dodavatelů“, stanoví:

„1. Dodavatelé zajistí, aby:

- a) každý televizní přijímač byl dodán s tištěným štítkem majícím provedení a obsahující informace stanovené v příloze V;

[...]

3. Požadavky na provedení energetického štítku uvedené v příloze V platí podle tohoto harmonogramu:

- a) U televizních přijímačů uvedených na trh po dni 30. listopadu 2011 a patřících do třídy energetické účinnosti:
- i) A, B, C, D, E, F, G musí být energetický štítek v souladu s přílohou V bodem 1, případně s bodem 2, považují-li to výrobci za vhodné,
 - ii) A+ musí být energetický štítek v souladu s přílohou V bodem 2,
 - iii) A++ musí být energetický štítek v souladu s přílohou V bodem 3,
 - iv) A+++ musí být energetický štítek v souladu s přílohou V bodem 4.
- b) U televizních přijímačů uvedených na trh po dni 1. ledna 2014 a patřících do třídy energetické účinnosti A+, A, B, C, D, E, F musí být energetický štítek v souladu s přílohou V bodem 2, případně bodem 3, považují-li to výrobci za vhodné.
- c) U televizních přijímačů uvedených na trh po dni 1. ledna 2017 a patřících do třídy energetické účinnosti A++, A+, A, B, C, D, E musí být energetický štítek v souladu s přílohou V bodem 3, případně bodem 4, považují-li to výrobci za vhodné.
- d) U televizních přijímačů uvedených na trh po dni 1. ledna 2020 a patřících do třídy energetické účinnosti A+++, A++, A+, A, B, C, D musí být energetický štítek v souladu s přílohou V bodem 4.“

15 Článek 4 téhož nařízení, nadepsaný „Povinnosti obchodníků“, uvádí:

„Obchodníci zajistí, aby:

- a) každý televizní přijímač byl v místě prodeje zřetelně viditelným způsobem označen energetickým štítkem poskytnutým dodavatelem podle čl. 3 odst. 1, umístěným na přední straně televizního přijímače;

[...]

16 Článek 9 nařízení v přenesené pravomoci, nadepsaný „Vstup v platnost“, stanoví:

„Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 30. listopadu 2011. [...]

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.“

Německé právo

17 Ustanovení § 3 odst. 1 zákona o nekalé soutěži (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb), ve znění použitelném na spor v původním řízení (BGBl. 2010 I, s. 254, dále jen „UWG“) stanoví:

„Nekalé obchodní praktiky jsou protiprávní, pokud jsou způsobilé výrazně poškodit zájmy soutěžitelů, spotřebitelů nebo jiných účastníků trhu.“

18 Ustanovení § 4 UWG stanoví: „Příklady nekalých obchodních jednání

Nekalého jednání se dopouští zejména ten, kdo

[...]

11. jedná v rozporu s právním předpisem, který je určen mimo jiné k tomu, aby v zájmu účastníků trhu upravit chování na trhu.“

19 Ustanovení § 5a odst. 2 a 4 UWG je následujícího znění:

„(2) Nekalého jednání se dopouští ten, kdo rozhodovací schopnost spotřebitelů ve smyslu § 3 odst. 2 ovlivňuje tím, že zamlčuje informaci, která je v konkrétním případě, s přihlédnutím ke všem okolnostem, včetně omezení komunikačního prostředku, podstatná.

[...]

(4) Za podstatné ve smyslu odstavce 2 se považují také informace, které nesmí být spotřebiteli zamlčeny na základě nařízení práva Společenství nebo právních předpisů k provedení směrnic práva Společenství týkajících se obchodních sdělení, včetně reklamy a marketingu.“

20 Ustanovení § 8 odst. 1 první věty UWG je následujícího znění:

„Po každém, kdo používá obchodní praktiky, které jsou podle § 3 nebo § 7 protiprávní, lze požadovat, aby tyto praktiky odstranil nebo se jich v případě hrozícího opakování zdržel.“

Skutkový stav a předběžná otázka

21 Dne 20. ledna 2012 nabízela společnost ve své výloze S+K k prodeji televizní přijímač, na kterém nebyl umístěn štítek označující spotřebu energie, stanovený v příloze V nařízení přenesené pravomoci. Televizní přijímač byl dodán výrobcem, společností Haier Deutschland GmbH, velkoobchodní společností ElectronicPartner Handel SE, která jej následně dodala dne 20. května 2011 společnosti S+K. Dne 20. ledna 2012 se tento typ televizního přijímače ještě vyráběl.

- 22 Po výzvě k nápravě, kterou podal U. Rätzke, podala společnost S+K zápornou určovací žalobu, kterou následovala vzájemná žaloba U. Rätzkeho, směřující k uložení zákazu této společnosti nabízet k prodeji televizní přijímače, které nejsou označeny energetickým štítkem stanoveným v příloze V nařízení v přenesené pravomoci.
- 23 Tato vzájemná žaloba byla založena na § 3 odst. 1, § 4 bodu 11 a § 8 odst. 1 UWG a vyvolává otázku, zda byla společnost S+K povinna označit energetickým štítkem podle čl. 4 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci televizní přijímač, který jí byl dodán dne 20. května 2011 bez tohoto štítku.
- 24 Landgericht Mühlhausen uvedenou vzájemnou žalobu zamítl z důvodu, že televizní přijímače dodané do 30. listopadu 2011 v souladu s právním stavem platným před tímto datem bez dotyčného štítku, jím nemusejí být opatřeny ani po 30. listopadu 2011.
- 25 Předkládající soud, který má rozhodnout o odvolání podaném proti rozsudku uvedeného soudu se zamýšlí nad výkladem čl. 4 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci, který podle něj představuje pravidlo poctivé soutěže na trhu ve smyslu § 4 UWG. V této souvislosti uvádí, že výraz „poskytnutým“ použitý v čl. 4 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci by mohl naznačovat, že povinnost označování televizních přijímačů energetickým štítkem od 30. listopadu 2011 se vztahuje na obchodníka pouze tehdy, když dodavatel dodal tyto televizní přijímače s energetickým štítkem v souladu s povinností, která je mu uložena od téhož data. Nicméně účel povinnosti označování energetickým štítkem, jak je formulován v bodě 3 odůvodnění nařízení v přenesené pravomoci, by podle něj mohl hovořit ve prospěch povinnosti označit od 30. listopadu 2011 energetickým štítkem jakýkoliv televizní přijímač předváděný obchodníky, včetně televizních přijímačů dodaných před tímto datem. Udo Rätzke má za to, že ze souvislosti s čl. 5 písm. d) směrnice 2010/30 lze vyvodit, že dodavatelé jsou povinni dodat energetické štítky bezplatně a bezodkladně ve všech případech, tj. také pro spotřebiče dodané do 30. listopadu 2011 tak, aby obchodníci mohli od téhož data dostát povinnosti označování spotřebičů energetickým štítkem.
- 26 Za těchto podmínek se Thüringer Oberlandesgericht rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být čl. 4 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci [...] vykládán v tom smyslu,

- že na obchodníka se (od 30. listopadu 2011) vztahuje povinnost označovat televizní přijímače energetickými štítky jen tehdy, když dodavatel tyto televizní přijímače dodal v souladu s čl. 3 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení (po 30. listopadu 2011) již s příslušným štítkem,
- nebo se povinnost označovat televizní přijímače energetickými štítky (od 30. listopadu 2011) vztahuje na obchodníka i v případě těch televizních přijímačů, které byly dodatečně dodány do 30. listopadu 2011 bez příslušného štítku, takže je obchodník povinen vyžádat si (včas a dodatečně) štítky pro takovéto televizní přijímače?

K předběžné otázce

- 27 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 4 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci vykládán v tom smyslu, že povinnost obchodníků zajistit, aby každý televizní přijímač byl v místě prodeje označen štítkem poskytujícím informace o energetické účinnosti spotřebiče, se uplatní pouze na televizní přijímače uvedené na trh ode dne 30. listopadu 2011.
- 28 V této souvislosti je třeba, jak uvedli zúčastnění, provést celkovou analýzu povinností v oblasti označování televizních přijímačů energetickými štítky, které ukládá nařízení v přenesené pravomoci obchodníkům, jakož i dodavatelům, s přihlédnutím k jeho systematickému, zejména ve světle ustanovení směrnice 2010/30.

- 29 Článek 4 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci totiž obchodníkům ukládá označit každý televizní přijímač energetickým štítkem poskytnutým dodavateli „podle čl. 3 odst. 1“ tohoto nařízení.
- 30 Kromě toho článek 4 nařízení v přenesené pravomoci neobsahuje na rozdíl od článku 3 samostatný harmonogram k jeho použití *ratione temporis*. Podle čl. 6 písm. b) nařízení 2010/30 se přitom povinnost označování energetickým štítkem, uložená obchodníkům, týká pouze výrobků, na které se vztahuje akt v přenesené pravomoci, a čl. 10 odst. 3 písm. d) téže směrnice upřesňuje, že tento akt v přenesené pravomoci určuje časovou působnost povinnosti označování energetickým štítkem. Toto ustanovení stanoví, že Komise při vypracování návrhu aktu v přenesené pravomoci „stanoví jednu nebo více lhůt pro provedení, případná postupná nebo přechodná opatření nebo období, přičemž zohlední zejména možný dopad na malé a střední podniky nebo na zvláštní skupiny výrobků vyráběných hlavně malými a středními podniky“.
- 31 Vzhledem ke skutečnosti, že článek 4 nařízení v přenesené pravomoci neobsahuje samostatný harmonogram, ale odkazuje na čl. 3 odst. 1 tohoto nařízení, který upravuje povinnosti dodavatelů, odpovídá tudíž časová působnost článku 4 nařízení v přenesené pravomoci časové působnosti článku 3 tohoto nařízení. Povinnost označování energetickými štítky, kterou má obchodník, je ve vztahu k povinnosti dodavatele poskytnout příslušné štítky akcesorické povahy.
- 32 V této souvislosti je třeba připomenout, že čl. 3 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci, v souladu s časovou působností uvedeného nařízení, které se na základě článku 9 tohoto nařízení použije od 30. listopadu 2011, neobsahuje žádný požadavek na televizní přijímače uvedené na trh před tímto datem. Toto ustanovení totiž upravuje právě požadavky použitelné u „televizních přijímačů uvedených na trh po dni 30. listopadu 2011“ a dále postupně po 1. lednu 2014, 1. lednu 2017 a 1. lednu 2020.
- 33 Jak uvedli zúčastnění, z výše uvedeného vyplývá, že pro účely odpovědi na předběžnou otázku je třeba vyložit výraz „uvedených“, použitý v čl. 3 odst. 3 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci.
- 34 Podle čl. 2 písm. i) směrnice se rozumí „uvedením na trh“ první zpřístupnění výrobku na trhu Unie za účelem jeho distribuce nebo používání v Unii za úplaty nebo zdarma a bez ohledu na způsob prodeje“. Rozhodující je tedy první zpřístupnění na trhu, nezávisle na způsobu distribuce.
- 35 Povinnost označování energetickým štítkem tak mají obchodníci pouze ve vztahu k televizním přijímačům zpřístupněným na unijním trhu ode dne 30. listopadu 2011, tj. uvedeným od tohoto data výrobcem do prodejního řetězce.
- 36 Přístup, který spočívá na zohlednění systematiky čl. 4 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci, není zpochybněn teleologickým výkladem uvedeného ustanovení.
- 37 Uložení povinnosti označování televizních přijímačů, které byly dodány do 30. listopadu 2011, energetickými štítky, může zajisté, jak uvedl předkládající soud, povzbudit konečné uživatele k nákupu energeticky úsporných modelů v souladu s cílem sledovaným nařízením v přenesené pravomoci ve smyslu bodů 3 a 9 odůvodnění tohoto nařízení.
- 38 Nicméně výše uvedený motivační účinek je omezen, neboť ke zpřístupnění uvedených televizních přijímačů došlo během relativně krátkého období.
- 39 Kromě toho omezený účinek povinnosti označování energetickým štítkem i v případě televizních přijímačů dodaných do 30. listopadu 2011, by byl nepřiměřený ve vztahu k administrativní zátěži, kterou by opatření mělo za následek pro dodavatele a obchodníky. Zejména malé a střední podniky by byly nuceny žádat výrobce o energetické štítky pro všechny televizní přijímače, které již byly dodány do 30. listopadu 2011. Přitom podle bodu 25 odůvodnění směrnice 2010/30 je třeba se vyhnout přijímání opatření, která by mohla znamenat pro příslušné účastníky trhu, zejména pak malé a střední podniky, zbytečnou administrativní zátěž.

- 40 Pokud jde o čl. 5 písm. d) směrnice 2010/30, nemůže být toto ustanovení, ačkoli U. Rätzke tvrdil v řízení u předkládajícího soudu opak, odůvodnit jiný výsledek. Toto ustanovení neupravuje totiž ani okolnosti, za kterých je dodání štítků nezbytné, ani časový rámec této povinnosti, což je otázka kterou konkrétně čl. 10 odst. 3 písm. d) uvedené směrnice řeší odkazem na ustanovení aktu v přenesené pravomoci. Dotyčný akt v přenesené pravomoci přitom jasně definoval časovou působnost povinnosti označování energetickým štítkem tak, že nařízení v přenesené pravomoci se vztahuje pouze na televizní přijímače, které byly poprvé uvedeny na trh ode dne 30. listopadu 2011.
- 41 Na položenou otázku je tedy třeba odpovědět tak, že čl. 4 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci musí být vykládán v tom smyslu, že povinnost obchodníků zajistit, aby byl každý televizní přijímač v místě prodeje označen energetickým štítkem poskytnutým dodavatelem podle čl. 3 odst. 1 uvedeného nařízení, se vztahuje pouze na televizní přijímače, které byly uvedeny na trh, tj. byly poprvé výrobcem uvedeny do prodejního řetězce za účelem distribuce, ode dne 30. listopadu 2011.

K nákladům řízení

- 42 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Článek 4 písm. a) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2010 ze dne 28. září 2010, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích televizních přijímačů, musí být vykládán v tom smyslu, že povinnost obchodníků zajistit, aby každý televizní přijímač byl v místě prodeje označen energetickým štítkem poskytnutým dodavatelem podle čl. 3 odst. 1 uvedeného nařízení, se vztahuje pouze na televizní přijímače, které byly uvedeny na trh, tj. byly výrobcem poprvé uvedeny do prodejního řetězce za účelem distribuce, ode dne 30. listopadu 2011.

Podpisy.